

[Henry Christensen.]

udtryk for, at der nu i hvert fald for vort vedkommende er en fælles vilje til indsats.

Hvad de fremtidige ansættelsesvilkår angår, talte det ærede medlem hr. Niels Andersen om, at han stod uforstående over for, at det efter venstres opfattelse alene drejede sig om kontraktansættelse af ufaglærte. Det ærede medlem ved godt, at han giver en forkert fremstilling af venstres opfattelse på dette punkt. Han har i udvalget fået et udkast over, hvordan vi mente det skulle formuleres i betænkningen, men det kunne vi ikke få tilslutning til. Han ved også fra debatten ved første behandling, at det, vi havde ønsket, var at pege på, at vi nu på de områder, hvor ansættelsesvilkår, arbejdsvilkår, ansvarsforhold o. s. v. var sammenlignelige, nogenlunde som forholdene i det private erhvervsliv, måtte søge at nå frem til at skabe tilsvarende vilkår, også hvad det efterlønmæssige angik. Det svarede i ikke ubetydelig grad til de synspunkter, det ærede medlem hr. Niels Andersen gjorde gældende i dag, og derfor synes jeg ikke, han havde behøvet at polemisere mod de synspunkter, venstre har haft på dette område.

Det punkt, hvor der har været stærkest strid, er den økonomiske baggrund for og de økonomiske virkninger af lovene. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen mener, at der foreligger en erindringsforskydning. Under mit første indlæg gjorde jeg gældende, at det er klart, at venstre ønskede at understrege de fremkomne politiske modsætninger mellem de tre regeringspartier indbyrdes. Hvis venstre og de konservative havde ønsket at tage anstand med hensyn til ikrafttrædelsestidspunktet, og hvis det havde været et ønske hos det ærede medlem, socialdemokratiet og regeringen at fastholde lovenes ikrafttræden til 1. april, havde opgaven været den ganske enkle at spørge om, hvad vor opfattelse i den nye situation var, efter at spørgsmålet havde været forelagt i partierne.

Men det, det ærede medlem og regeringen gjorde, var, uden at spørge os, og inden der havde været nogen som helst lejlighed til, hvis det ærede medlem havde ønsket noget sådant, at forelægge den nye situation for partierne, i samme møde at stille forslaget, der var formuleret, som det er nævnt —

det var i det efterfølgende møde samme eftermiddag. Det var på et tidspunkt, hvor den højtærede minister havde fået klar tilslutning fra venstre, fra det konservative folkeparti og socialdemokratiet til det af ham ønskede. Det er aldeles ubestrideligt, at han havde fået klar tilslutning dertil, og derefter stiller den højtærede minister, hvad han også selv siger, forslaget på regeringens vegne med de tre regeringspartiers tilslutning og beder os om at gå til grupperne med det. Det er vist ikke urigtigt at hævde, at nu beroede det på venstre og det konservative folkeparti, om lovene skulle træde i kraft den 1. juni eller den 1. april. Hvor mange krumspring der end foretages, så var det situationen.

Det, som er det afgørende og interessante i den diskussion, vi fører, er, når alt kommer til alt, retsforbundets stilling. Nu hører jeg, at den højtærede finansminister siger, at ligesom regeringen stod bag forslagene, deres principper o. s. v., vil regeringen og alle regeringsmedlemmerne også stemme derfor. Må der nu blive bragt fuldstændig klarhed over denne situation!

Er det rigtigt, således som jeg har gjort gældende, at de tre højtærede retsstatsministre, hr. Viggo Starcke, hr. Oluf Pedersen og hr. Søren Olesen, over for folketinget har anbefalet, at de foreliggende lovforslag skulle gennemføres med de fulde lønmæssige virkninger fra 1. april? Der kan have været tvivl i de højtærede ministres sind, det skal jeg gerne jskænke dem — nå, fiskeriministeren ryster på hovedet, han har ikke engang haft tvivl — men altså, på det tidspunkt, da retsforbundet kunne gøre sin indfyldelse gældende og havde mulighed for at sige, hvad det ville, afstod det derfra og medvirkede som parti, uanset hvad det ærede medlem hr. Niels Andersen personlig har ment, til at anbefale forslagene.

Så må de udtalelser af de højtærede ministre hr. Oluf Pedersen og hr. Viggo Starcke, som jeg citerede under mit forrige indlæg, altså være forkerte. (*Afbrydelse*). Er de ikke forkerte? Er det ikke dobbelt-spil, den højtærede minister lægger op til? Den højtærede minister siger jo på den ene side, at han anbefaler folketinget at vedtage disse lovforslag med virkning fra 1. april, men siger på den anden side i radioen, at retsforbundet — og det må